

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Da det i § 26 i Lov af 8. April 1914 om anerkendte Arbejdsløsheds-kasser, saaledes som denne Lov er ændret i Henhold til Lov af 22. December 1919 og bekendtgjort den 5. Januar 1920, er bestemt, at Loven skal forelægges Rigsdagen til Revision ved Begyndelsen af Rigsdagssamlingen 1921—22, og da endvidere Loven om midlertidigt Statstilskud i Anledning af Arbejdsløsheden af 22. December 1920, jfr. Lov af 1. April 1921, ophører at have Gyldighed den 30. November 1921, har Indenrigsministeriet til samlet Overvejelse optaget Spørgsmaalet om Revisionen af den ordinære Lov og Spørgsmaalet om, hvilke Bestemmelser det maa anses for paakrævet at træffe til Afløsning af de i Loven af 22. December 1920 givne Bestemmelser om ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelser. Da Forholdet endvidere er det, at Loven om Arbejdsanvisning af 29. April 1913 paa mange Maader staar i Forbindelse med Loven om anerkendte Arbejdsløsheds-kasser, der indeholder flere Bestemmelser, der vedrører Arbejdsanvisningen, og da man er af den Anskuelse, at det af administrative, tekniske Hensyn vil være ønskeligt at tilvejebringe Enhed i Tilsynet med Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen, har man under Overvejelserne inddraget ogsaa Spørgsmaalet om en Revision af Arbejdsanvisningsloven og en Sammenarbejden af denne Lov med Arbejdsløsheds-kasseloven.

I Henhold hertil er foranstaaende Lovforslag udarbejdet. Idet man med Hensyn til Lovforslagets enkelte Paragraffer kan henvise til Bemærkningerne nedenfor, skal man angaaende Forslaget i Almindelighed bemærke følgende:

Ved Overvejelserne af Spørgsmaalet om Revision af den ordinære Arbejdsløsheds-kasselov er man kommen til det Resultat, at der i hvert Fald ikke for Tiden bør stilles Forslag om gennemgribende Ændringer i de for de anerkendte Arbejdsløsheds-kasser gældende Regler. Rigtignok er Forholdet det, at en stor Del af Kasserne, jfr. den som Bilag Nr. 10 trykte Redegørelse fra Arbejdsløshedsinspektøren, maaske ikke vil kunne klare sig gennem en betydeligere Arbejdsløshed, medmindre der — udover de store Statslaan, der allerede er bevilget dem, jfr. Bilag Nr. 11 — ydes dem yderligere Støtte fra Statens

Side, og der kunde for saa vidt synes at være Grund til at kræve indgaaende Forandringer i de Regler, hvorefter Kasserne administreres. Men dels maa det erkendes, at Kasserne ved Paaligning af betydelige Ekstra-Kontingenter har gjort et væsentlig Skridt henimod at bringe det forsikringsmæssige Grundlag i Orden, og dels vil det formentlig være rigtigst, at en gennemgribende Revision — om den skal finde Sted — henskydes til mere normale Tider.

Medens man derfor har ment at kunne optage den hidtil gældende Arbejdsløsheds-kasselovs Bestemmelser uden mange Forandringer i nærværende Lovforslag (Afsnit II), har man anset det for ønskeligt i Forbindelse med Bestemmelserne om de anerkendte Arbejdsløsheds-kasser at tilvejebringe en ny og mere fast Ordning med Hensyn til de Foranstaltninger, som skal træffes i Anledning af ekstraordinær Arbejdsløshed — en Ordning, som skulde kunne virke saavel under den forhaandenværende Krise som ved senere indtrædende Kriser. Med Erfaringerne fra de sidste Aar for Øje er man paa det Rene med, at de af Arbejdsløsheds-kasserne i Henhold til den gældende Arbejdsløsheds-kasselovs § 16 oprettede Krisefonds ikke er i Stand til at løse Opgaven, hvor Talen er om sværere Kriser, idet disse Fonds alene opretholdes af Medlemmerne selv, og det hverken vil være muligt eller rimeligt at lægge hele Byrden paa disse. Derimod vilde man anse det for naturligt, at Arbejdsgiverne, der i adskillige andre Lande yder Bidrag til Arbejdsløshedsforsikringen, ogsaa her i Landet bidrager til at hjælpe Arbejderne igennem svære Arbejdsløshedsperioder. For ikke at gøre Indgreb i den bestaaende Organisation af de anerkendte Arbejdsløsheds-kasser, har man ikke villet stille Forslag om Arbejdsgiverbidrag til den ordinære Arbejdsløshedsforsikring, hvorimod man har fundet, at Arbejdsgivernes Tilskud passende vilde kunne ydes i Form af Bidrag til en stor, for hele Landet fælles Krisefond. Ved Oprettelsen af en saadan Krisefond, hvortil ogsaa Arbejdsløsheds-kasserne yder noget Bidrag, og hvis Understøttelser suppleres ved Tilskud fra Kommunerne og for en Del refunderes af Staten, har man ment, at der vil kunne dannes et fast